

*Haagsche Courant
Juli. 1948*

LUCY VAN DAM VAN ISSELT

Het mag dan waar zijn, dat de kunstbeschouwer de persoonlijkheid van een kunstenaar gescheiden moet houden van zijn werk, bij de grijze meesteres van het tedere palet, onze onvolprezen Lucy van Dam van Isselt, gaat dat zeer zeker niét op. Waar een zo gedistingueerde, edele... en geestige levensinstelling als deze vrouw bezit, aanwezig is, moet men inzien, dat deze haar stempel op de kunstuiting legt en wel in zo sterke mate, dat beiden tot een harmonieus geheel samenvloeien. Wie dit werk met liefde beziet, ziet ook de vrouw, die het schiep...

Over het meesterlijk beheerste mé-tier behoeven wij in de stad, die jaar in jaar uit dit werk te zien kreeg, waarlijk niets meer te zeggen. Wat het tentoongestelde betreft: wij zien hier, als steeds een nobele liefde voor de goede en eenvoudige dingen van het leven, een schoonheid, die gepuurd wordt uit... vrijwel alles. Een glas wijn, een meizoentje, een druif, een ei en een medicijnflesje — flonkerend juweel in dit licht — een afgekloven kersepit zowel als een Oosters weelderig tafereel van wijn en vruchten bekoren dit liefdevolle oog gelijkelijk.

Het doet er tenslotte maar weinig toe, wáár Lucy van Dam van Isselt haar naar schoonheid dorstende schildersblik op werpt, wat haar eeuwig jong en eeuwig levend kunstenaarshart bekoort, maakt zij tot pure schoonheid.

Zie zo'n schotel asperges, blank op blank, met de duizend tinten, die wit heeft, neergezet, zie een paar donzige perziken, of een bos malse radijs, zie een voorjaarsboeket in kristal, het is alles even elegant en voornaam gedaan, in alles leeft die schoonheid volop en rijk.

Een ieder heeft — óók de beroeps-schilderijenbeschouwer — zijn speciale lievelingen. Voor ons behoort daartoe met Vermeer, Chardin en Fantin La-tour... Lucy.

R.